

ner søgte den danske delegation i sit arbejde på konferencen at holde en ren objektiv, dansk, humanitær linie, et standpunkt der iøvrigt må skønnes at have været respekteret fra alle sider, ligesom den danske delegation efter de modtagne instruktioner søgte nærmest muligt samarbejde med de andre nordiske lande.

Det på Stockholmkonferencen vedtagne konventionsudkast forsvarede bedst muligt, og stort set må det anerkendes, at dette udkast i alt væsentligt blev gennemført, selvom de ovenfor nævnte magtpolitiske faktorer og den af verdenskrigen medførte ændrede situation krævede og fik gennemført en række sikkerhedsbestemmelser, der for visse artiklers vedkommende i nogen grad svækkede de i Stockholm opnåede, mere humanitært betonedede resultater.

Nedenfor gives en kortfattet oversigt over nogle af den nye Genèvekonventions bestemmelser:

Om syge og sårede

Art. 12. Forbud mod udryddelse og tortur af syge og sårede samt mod videnskabelige eksperimenter med disse.

Art. 13. Opregning af de kategorier af personer, der beskyttes af konventionen. Syge og sårede fra organiserede modstandsbevægelser, der kæmper sammen med en af deltagerne i konflikten, ligestilles med hensyn til beskyttelse under konventionen med andre frivillige korps og militisationsorganisationer, såfremt de i deres krigsførelse opfylder visse betingelser.

Sårede og syge fra handelsmarinen og den civile luftfarts personale nyder i det mindste den beskyttelse, som nærværende konvention tilsikrer dem.

Art. 14—18. Gensidige meddelelser om syge og sårede, deres begravelse m. m., lettelse for befolkningen, der plejer disse, og forbud mod at forulempe eller dømme nogen for at have ydet denne pleje.

Om stabile og mobile formationers og etablissemeters beskyttelse

Art. 19—23. Oprettelse af sanitære beskyttelseszoner og fastlæggelse af disses rettigheder og pligter. (Se også Bilag I).

Om beskyttelse af ovennævnte formationers og etablissemeters personel. Regler om hjemsendelse m. m.

Art. 24—32. De nationale Røde Kors selskabers personel og personellet fra andre frivillige hjælpeselskaber, der er anerkendt og autoriseret af deres regeringer, sidestilles med hensyn til beskyttelse med det egentlige militære sanitetspersonel og feltpræsterne, der er nævnt i art. 24.

Det i art. 24 og 26 nævnte sanitetspersonel bliver, hvis det falder i modstanderens vold, ikke at betragte som krigsfanger, men nyder godt af alle bestemmelserne i konventionen om krigsfangers behandling.

Om bygninger og materiel tilhørende de sanitære stabile og mobile formationer og etablissementer

Art. 33—34. Disse skal under hele konflikten udelukkende benyttes til gavn for de syge og sårede og må ikke med forsæt ødelægges.

Beskyttelse af de sanitære transportere og sanitetsmateriel, derunder sanitære flyvemaskiner

Art. 35—37. Disse skal nyde samme beskyttelse som de mobile sanitære formationer m. m. og må kun benyttes til gavn for syge og sårede, også efter at de eventuelt er blevet erobret af modstanderen.

Om beskyttelse af Røde Kors tegnet (Genèvekorset m. m.) som kendingsmærke for de væbnede styrkers sanitetstjeneste m. m.

Art. 38—44. Der gives heri detaljerede regler for beskyttelsen af Røde Kors tegnet i krig og fred.